Wykład 12 Plik .class **ASM** Plik .class Wiadomo, że jak się skompiluje program w javie kompilatorem javac to z kodu źródłowego o rozszerzeniu java powstaje nam zwykle jeden plik z rozszerzeniem .class . (Czasem może być więcej plików, jeżeli ta klasa zawiera jakieś klasy zagnieżdżone). Struktura Pliku .class w javie: ClassFile { u4 magic; u2 minor_version; u2 major_version; u2 constant_pool_count; cp_info constant_pool[constant_pool_count-1]; u2 access_flags; u2 this_class; u2 super_class; u2 interfaces_count; u2 interfaces[interfaces_count]; u2 fields_count; field_info fields[fields_count]; u2 methods_count; method_info methods[methods_count]; u2 attributes_count; attribute_info attributes[attributes_count]; **u4** — czterobajtowa sekwencja u2 — dwubajtowa sekwencja Teraz omówimy co znaczą kolejne bajty w tym pliku: Jak skonstruowany jest Plik .class ? Przykład dla kodu: public class Main { public static void main(String[] args) { System.out.println("Hello world!"); } Na początku każdego pliku .class bajtkodu javy, 4 pierwsze bajty to: CA FE BA BE — tzw."magic", identyfkator formatu pliku Kolejne 4 określają wersję wirtualnej maszyny javy JVM która będzie potrzebna do uruchomienia programu: 00 00 00 33 — numer wersji JVM: (51.0) Bajty od prawej są bardziej znaczące. Zapis w systemie szesnastkowym. 3 * 16 + 3 = 51Czyli zgodna wersja to JVM: (51.0) — oznaczna to zgodność z Java 1.7 **Ogólna Zasada** JVM 1.k (k>1) obsługuje klasy od 45.0 do 44+k.0 włącznie 00 22 – ilość deklarowanych elementów (Constant Pool). Constant Pool — to specjalna sekcja w pliku .class Javy, która zawiera stałe potrzebne do wykonania kodu konkretnej klasy. 2 * 16 + 2 = 34Stałych jest zawsze o jeden mniej niż constant_pool_count! Po tej deklaracji występuja następująco kolejne, 33 elementy: 1. **07 00 02** – **klasa** o nazwie w elemencie nr 2 2. 01 00 04 – string UTF-8 o długości 4 — następnie jest ten string **4D 61 69 6E** — *Main* 3. **07 00 04** – **klasa** o nazwie w elemencie nr 4 4. 01 00 10 - string UTF-8 o długości 16 6A 61 76 61 2F 6C 61 6E 67 2F 4F 62 6A 65 63 74 - java/lang/Object 5. **01 00 06** < init > — Już bez pisania tych 16 bajtów 6. **01 00 03** ()V 7. **01 00 04** *Code* 8. **0A 00 03 00 09**– klasa 3 posiada metodę 9 9. 0C 00 05 00 06 – metoda o nazwie 5 i sygnaturze 6 (brak argumentów (), zwraca void V) 10. 01 00 0F LineNumberTable 11. **01 00 12** *LocalVariableTable* 12. **01 00 04** *this* 13. **01 00 06** *LMain*; 14. **01 00 04** *main* 15. 01 00 16 ([Ljava/lang/String;) V 16. 09 00 11 00 13 – klasa 17 posiada atrybut 19 17. **07 00 12** – **klasa** o nazwie 18 18. **01 00 10** *java/lang/System* 19. **0C 00 14 00 15** – atrybut o nazwie 20 i typie 21 20. **01 00 03** out 21. **01 00 15** *Ljava/io/PrintStream;* 22. **08 00 17** – 23 element to stała tekstowa 23. **01 00 0C** Hello world! 24. **0A 00 19 00 1B** – klasa 25 posiada metodę 27 25. **07 00 1A** – **klasa** o nazwie 26 26. **01 00 13** java/io/PrintStream 27. 0C 00 1C 00 1D - metoda 28 o sygnaturze 29 28. 01 00 07 println 29. **01 00 15** (*Ljava/lang/String;*)*V* 30. **01 00 04** args 31. **01 00 13** [Ljava/lang/String; 32. **01 00 0A** *SourceFile* 33. **01 00 09** *Main.java* Po Constant Pool-u mamy poniższe bajty: 00 21 - modyfkatory dostępu dla klasy: ACC_PUBLIC (00 01) | ACC_SUPER (00 20) - ze względu na kompatybilność ze starszymi JVM. Pierwszy atrybut oznacza, że klasa jest publiczna a ten drugi ze względu na kompatybilność ze starszymi JVM 00 01 – numer elementu określający klasę defniowaną w tym pliku Dla przypomnienia: 1. 07 00 02 – klasa o nazwie w elemencie nr 2 2. 01 00 04 - string UTF-8 o długości 4 4D 61 69 6E — Main 00 03 - numer nadklasy Dla przypomnienia: 3. 07 00 04 - klasa o nazwie w elemencie nr 4 4. 01 00 10 - string UTF-8 o długości 16 6A 61 76 61 2F 6C 61 6E 67 2F 4F 62 6A 65 63 74 - java/lang/Object **00 00** – liczba interfejsów Jeśli byłyby jakieś interfejsy teraz następowałaby tablica wszystkich interfejsów 00 00 – liczba pól (atrybutów) Analogicznie z polami, byłaby tablica 00 02 – liczba metod Jak wygląda struktura method_info? method_info { u2 access_flags; name_index; u2 descriptor_index; u2 attributes_count; u2 attribute_info attributes[attributes_count]; } **00 01** – modyfkatory dostępu: ACC_PUBLIC (00 01) 00 05 – indeks elementu z nazwą metody — <init> **00 06** − indeks elementu z sygnaturą metody — ()V 00 01 – liczba dodatkowych atrybutów Teraz zaczyna się jednoelementowa tablica: **00 07** – indeks elementu z nazwą atrybutu (*Code*) 00 00 00 2F – długość atrybutu 00 01 00 01 - rozmiar stosu I rozmiar tablicy zmiennych lokalnych Metoda <init> Pisze ją za nas kompliator Metoda wywołana na obiekcie object inicjalizuje (wywołuje konstruktor) nadklasę. 00 00 05 – długość kodu, wykonywanych instrukcji — bedzie 5 bajtów instrkucji Poniższe instrukcje mogą być różne, ale takie są dla metody init: — działa to trochę jak w asemblerze 2A — ALOAD_0 — zmienna lokalna o adresie 0 jest wstawiana na stos B7 00 08 — INVOKESPECIAL java/lang/Object.<init>()V; — wywołuje metodę void Object.<init>(); **B1** — *RETURN* — zwraca typ void Te instrukcje zawsze znajdują się w bajtkodzie! 00 00 – długość tablicy wyjątków **00 02** – liczba dodatkowych atrybutów 00 0A – tablica numerów linii **00 00 00 06** – długość atrybutu 00 01 – długość tabeli **00 00** – indeks instrukcji w tabeli (*Code*) 00 01 – nr lini w pliku źródłowym **00 0B** – tablica zmiennych lokalnych 00 00 00 0C – długość atrybutu 00 01 – długość tabeli 00 00 – początek zmiennej **00 05** – długość zmiennej 00 0C - indeks nazwy zmiennej 00 0D – indeks nazwy typu zmiennej 00 00 - indeks zmiennej w tabeli zmiennych lokalnych Metoda main 00 09 - modyfkatory dostępu: ACC_PUBLIC (00 01) | ACC_STATIC (00 08) **00 0E** – indeks elementu z nazwą metody (*main*) **00 0F** – sygnatura ([Ljava/lang/String;)V ([Ljava/lang/String;)V — Przyjmowana tablica Stringów a typ zwracany to void, zgadza się public static void main(String[] args) **00 01** – liczba dodatkowych atrybutów **00 07** – indeks elementu *Code* 00 00 00 37 – długość elementu 00 02 - rozmiar stosu **00 01** – rozmiar tablicy zmiennych lokalnych **00 00 00 09** – długość kodu B2 00 10 — GETSTATIC java/lang/System.out : Ljava/io/PrintStream; — inicjalizacja klasy/obiektu System.out i odłożenie go na stos 12 16 — LDC Hello world! — załadowanie na stos stałej tekstowej B6 00 18 — INVOKEVIRTUAL java/io/PrintStream.println(Ljava/lang/String;)V — wywołuje metodę System.out.println(String) **B1** — *RETURN* — zwraca typ void 00 00 - długość tablicy wyjątków **00 02** – liczba dodatkowych atrybutów 00 0A – tablica numerów linii 00 00 00 0A 00 02 00 00 00 04 00 08 00 05 W tej tablicy chodzi o to któremu elementowi kodu odpowiada który numer linii **00 0B** – tablica zmiennych lokalnych 00 00 00 0C 00 01 00 00 00 09 00 1E 00 1F 00 0 **00 01** – liczba atrybutów 00 20 - SourceFile **00 00 00 02** – długość atrybutu **00 21 - Main.java** Warto zapamiętać: 1. Kompilator dopisuje nam tą metodę init Czyli my możemy mieć w klasie jedną metodę. Natomiast w wyniku kompilowania, w pliku clas będziemy mieć 2 metody. 2. Faktyczne instrukcje do wykonania to bardzo mały fragment pliku .class Większość z tych informacji to są klocki, które są potrzebne do wykonania instrukcji kodu naszego programu. **Assembler javowy** Tak samo jak w przypadku kodu maszynowego zamiast używać po prostu liczb,wygodniej do odczytania tego używa się asemblera, czyli takiego zapisu słownego. Dla javy też można. Istnieją rozszerzenia do środowisk programistycznych, które pozwalają te asembler wyświetlić na bazie bajt kodu. jest to ten sam kod co napisany wyżej bajt po bajcie. // Compiled from Main.java (version 1.7 : 51.0, super bit) public class Main { // Method descriptor #6 ()V // Stack: 1, Locals: 1 public Main(); 0 aload_0 [this] 1 invokespecial java.lang.Object() [8] 4 return Line numbers: [pc: 0, line: 1] Local variable table: [pc: 0, pc: 5] local: this index: 0 type: Main // Method descriptor #15 ([Ljava/lang/String;)V // Stack: 2, Locals: 1 public static void main(java.lang.String[] args); 0 getstatic java.lang.System.out : java.io.PrintStream [16] 3 ldc <String "Hello world!"> [22] 5 invokevirtual java.io.PrintStream.println(java.lang.String) : void [24] 8 return Line numbers: [pc: 0, line: 4] [pc: 8, line: 5] Local variable table: [pc: 0, pc: 9] local: args index: 0 type: java.lang.String[] } Jest to ten sam kod co napisany wyżej bajt po bajcie. **ASM** ASM to biblioteka ułatwiająca manipulację bytecodem Javy. Daje możliwość niskopoziomowej analizy, tworzenia oraz modyfikacji istniejących klas. Linijka kompilująca pojniższy kod: java -cp asm-4.1.jar:asm-util-4.1.jar:asm-commons-4.1.jar org.objectweb.asm.util.ASMifier Main.class Przykładowy kod generujący klasę Main wygląda następująco: import org.objectweb.asm.*; public class MainDump implements Opcodes { public static byte[] dump() throws Exception { ClassWriter cw = new ClassWriter(0); MethodVisitor mv; cw.visit(V1_7, ACC_PUBLIC + ACC_SUPER, "Main", null, "java/lang/Object", null); mv = cw.visitMethod(ACC_PUBLIC, "<init>", "()V", null, null); mv.visitCode(); mv.visitVarInsn(ALOAD, 0); mv.visitMethodInsn(INVOKESPECIAL, "java/lang/Object", "<init>", "()V"); mv.visitInsn(RETURN); mv.visitMaxs(1, 1); mv.visitEnd(); mv = cw.visitMethod(ACC_PUBLIC + ACC_STATIC, "main", "([Ljava/lang/String;)V", null, null); mv.visitCode(); mv.visitFieldInsn(GETSTATIC, "java/lang/System", "out", "Ljava/io/PrintStream;"); mv.visitLdcInsn("Hello world!"); mv.visitMethodInsn(INVOKEVIRTUAL, "java/io/PrintStream", "println", "(Ljava/lang/String;)V"); mv.visitInsn(RETURN); mv.visitMaxs(2, 1); mv.visitEnd(); cw.visitEnd(); return cw.toByteArray(); } public static byte[] dump() — zwraca bytecode klasy MainDump ClassWriter — metoda służąca do pisania klas MethodVisitor — obiekt za pomocą którego piszemy metody V1_7 — określa wersję JVM Przykład użycia: public class HelloWorldASM extends ClassLoader{ public static void main(final String args[]) throws Exception { HelloWorldASM loader = new HelloWorldASM(); byte[] code = MainDump.dump();

Class cl = loader.defineClass("Main", code, 0, code.length);

cl.getMethods()[0].invoke(null, new Object[] { null });

1. Można modyfikować bajtkod, dopóki nie wgramy go do pamięci

2. W bajtkodzie mogą znajdować się adnotacje (mogą być przeczytane przez np. JAXB)

jak już zainicjujemy tą klasę,(wykonamy instrukcję defineClass() w *ClassLoaderze* 💝 "No to już jest koniec" 💝).

}

Uwagi: